

ECONOMIA

▶ VE DE LA PÀGINA 25

negocis bancaris i el seu paper en la cadena de valor variarà de forma significativa».

En aquesta línia, l'estudi de PwC considera que, «alhora que una amenaça», l'aparició a escena de les *fintech* constitueix «una oportunitat» per al sector financer tradicional. Els enquestats reconeixen que la col·laboració entre les dues parts podria comportar una reducció dels costos (el 73% ho creu); els diferenciaria de la seva competència (ho pensa el 62%) i els aportaria ingressos addicionals (el 56% dels enquestats ho afirmen). Però perquè aquesta cooperació sigui possible caldrà canvis, ja que només el 32% de les entitats financeres que han participat en l'enquesta afirma tenir algun tipus d'acord amb empreses *fintech*.

«Les noves discogràfiques»

Marc Vidal, consultor en transformació i estratègia digital, opina que «s'apropa una gran bola de neu per al sector bancari», que «no és una novetat, es veia a venir de lluny». Un problema que «no s'interpreta correctament» i «no va de regulacions, ni d'adaptar-se a una bombolla que els va rebentar a la cara», sinó que «això va del fet que el sector, tal com el coneixem, està en joc». El terme *fintech*, diu, «és perturbador per als sistemes financers existents»: per invertir en un projecte, exposa, «milers de persones accedeixen al *crowdfunding* o als préstecs *peer to peer* (entre iguals)»; les *fintech*, tot el que «des d'un banc o des d'altres gestors financers ja es feia, ho fan més barat, més fàcil i més ràpid». Aquestes noves empreses aconsegueixen que per al client l'experiència financera sigui «més fàcil i agradable».

Vidal utilitza una comparació molt gràfica per explicar què pot estar passant en aquest àmbit: «els bancs són les noves discogràfiques».

Entrevista Daniel Faura i Llimós

President del Col·legi Oficial de Censors Jurats de Comptes. A Catalunya elaboren 14.000 informes l'any (el 25% del total que es fan a Espanya) i hi ha 200 empreses auditores registrades. Els censors jurats de comptes, o auditors, reclamen més control i més transparència a l'administració local.

«No ens sembla prudent que els ajuntaments no s'auditin per llei»

PEP TABERNER | MANRESA

■ Les auditories són «una bona eina» per prevenir irregularitats; no es tracta, però, d'eines pensades per detectar el frau. Daniel Faura és el president del col·legi oficial que agrupa aquests professionals a Catalunya i que malda per incrementar els controls en l'administració, sobretot en la local, ja que als ajuntaments catalans les auditories són inexistentes.

■ Si un client li plantejés que té previst muntar una societat 'offshore', què li diria?

■ Els auditors no creem empreses, revisem els comptes de les que estan creades.

■ D'acord. Però aquest tipus de societat serveix per eludir el rendiment de comptes, oi?

■ En tot cas ens limitariem a fer una auditoria d'una empresa sobre la qual tinguéssim competències per fer-ho. D'una empresa situada a Panamà, no tenim cap competència de control.

■ Una auditoria pot detectar aquestes maniobres fiscals?

■ El que analitza és si els comptes reflecteixen, en base a una informació que ha de seguir una normativa, la situació patrimonial de l'empresa. L'objectiu de l'auditoria no és detectar el frau. És valorar la raonabilitat de la informació presentada per les empreses. Ara bé,

DIARI DE GIRONA

si detectem un frau, l'hem de posar de manifest.

■ Totes les empreses han de ser auditades?

■ Les que tenen uns volums determinats, sí. És obligatori auditar les empreses que reuneixin dues d'aquestes tres característiques: que tinguin més de 50 treballadors; que facturin més de 5,7 milions d'euros anuals o que tinguin uns actius valorats en més de 3 milions.

■ Caldria ampliar la forquilla?

■ La transparència i el control no sobren mai. Amb més prevenció es podrien evitar moltes coses de les que passen.

■ Les empreses més grans són més difícils d'auditar?

■ Depèn de molts factors: de la tipologia, del sector, de l'estructura... La mida no és determinant.

■ Vostès demanen equiparar la transparència del sector públic amb la del privat.

■ L'exigència de transparència al sector públic hauria de ser d'exemplaritat. Avui en dia, les corporacions locals no tenen obligació de ser auditades. Ens sembla que no és prudent ni correcte. El sector local té uns òrgans de control potents, els interventors, però són interns, no pas externs. També hi ha els tribunals i les sindicatures de comptes, que tenen competències però no les executen amb els ajuntaments, i només fan alguna mostra.

■ No s'audita cap ajuntament?

■ A Catalunya s'audita Barcelona perquè vol, i potser un parell més, perquè li interessa pels *ràtings* internacionals i perquè li exigeixen des de fora. Com a tasca preventiva, l'auditoria seria molt positiva en aquests sectors.

■ Hi ha perspectiva d'un canvi legal en aquest sentit?

■ En absolut. Hi havia una promesa del PP del 2010 per convertir les auditories en obligatòries per als ajuntaments de més de 5.000 habitants i no s'ha fet res. Cap partit no ho proposa.

■ El cost que tenen aquests procediments fan que els ajuntaments més petits es facin enrere?

■ Si les empreses de més de 50 treballadors poden assumir que el 0,1% del pressupost es destini a una auditoria, un ajuntament no pot fer el mateix? Val la pena, perquè l'auditoria és prevenció. Als països escandinaus, al Regne Unit i a Portugal, s'auditen tots.

■ I a la resta de l'estat?

■ Tenim l'exemple de la Comunitat de Navarra. La Cambra de Comptes d'aquella comunitat foral supervisa les empreses privades que s'ocupen d'auditar tots els ajuntaments. És una competència autonòmica, que allà exerceixen plenament.

ESTRELLES de casa nostra

Espai patrocinat per

ÒSCAR PIEDRA

Xef i propietari del Restaurant Ospi de Sallent

◆ Si no hagués estat cuiner, a què li hauria agradat dedicar-se?

A algun ofici de cara al públic, ja que m'encanta interactuar amb els clients.

◆ La qualitat que més aprecia d'un cuiner?

La capacitat d'aprofitar la matèria primera.

◆ La que més li desagrada?

L'estrès.

◆ El tret principal del seu caràcter?

Massa perfeccionista.

◆ Una pregunta per a la qual no té resposta?

Què faràs demà?

◆ Quina activitat física practica?

Anar en bicicleta.

◆ El menjar que més li agrada?

'Picoteo'.

◆ L'ocupació preferida quan està fora de la cuina?

Bricolatge.

◆ Què li agradaria fer millor?

Tenir més temps per als meus fills.

◆ Com manté el seu cervell en forma?

Revistes, internet, amics d'ofici...

◆ Com li agrada relaxar-se?

Sortint a dinar/sopar.

◆ En quin moment del dia se li ocorren les idees?

Després de sopar.

◆ Un personatge que admiri?

Nandu Jubany.

◆ Un llibre que l'hagi inspirat?

«Bocados» (Arzak).

◆ La seva música o cançó preferida?

M'agraden molts estils, tot depèn del moment, rock català, balades angleses, rock dels 80...

◆ Un consell per a un jove cuiner?

Que intenti gaudir del que fa.

◆ Què és el que més el fascina?

La quantitat d'amics que tinc.

◆ El seu plat preferit?

En tinc uns quants, la tonyina, el turbot, l'arròs.

◆ Quina és la darrera cosa que l'ha meravellat?

Fer més de 8 anys davant del projecte de l'Ospi, liderar un gran equip de persones i sentir cada dia més ganes de continuar fent el mateix.